Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

Οἱ Φιλελεύθεροι ὅλοι θὰ πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι μόνον ζημίαν εἰς τὸ κόμμα των καὶ εἰς τὰ πρόσωπα προκαλοῦν αἱ ἀντεγκλήσεις καὶ οἱ διαπληκτισμοί, ποὺ ἐπηκολούθησαν τὸ Συνέδριον. Ἕνα κόμμα τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἶναι καὶ νὰ θεωρῆται δημοκρατικόν, ὀφείλει νὰ ἀντιμετώπιζῃ τὰ ζητήματά του καὶ τὰς δυσχερείας του ἀκόμη ὡς καθαρῶς πολιτικὰ ζητήματα, δηλαδὴ ὡς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι προάγονται μὲ ἄνετον χειρισμόν, μὲ ὀρθοφροσύνην, ἠρεμίαν καὶ ἀπόψεις ἐκφραζομένας ὑπευθύνως καὶ θεμελιουμένας εἰς ἐπιχειρήματα θετικά. Ἡ ἀγωνυμία, ἡ προσωπικὴ ἐμπάθεια καὶ αἱ κραυγαὶ δὲν συγχωροῦνται ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην— δικαίως δὲ δὲν ὁδηγοῦν εἰς λύσεις, ἀλλ' εἰς περιπλοκὰς καὶ φθοράν.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν, μετὰ τὴν ἀνακωχὴν, οἱ δυτικοὶ σύμμαχοι διέπραξαν τὸ θεμελιῶδες σφάλμα νὰ διαιρέσουν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς σοβιετικῆς ἑνώσεως τὴν γερμανίαν εἰς ζώνας, ἡ Εὐρώπη πληρώνει μὲ διαρκεῖς κρίσεις καὶ ἀνησυχίας τρίτου παγκοσμίου πολέμου τὸ σφάλμα ἐκεῖνο. Μονίμως τὸ πρόβλημα τῶν δύο Γερμανιῶν καὶ ἑκάστοτε τοῦ ἐπίσης διηρημένου Βερολίνου, θεωροῦνται τὰ κύρια τῆς ἠπείρου μας. Χθὲς μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν σοβιετικῶν προθέσεων διὰ τὸ ἀνατολικὸν Βερολῖνον, τὸ πρόβλημα τῆς παλαιᾶς γερμανικῆς πρωτευούσης κατέστη τὸ κυριώτερον εὐρωπαϊκῶν. Εὐτυχῶς ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σοβιετικῶν προθέσεων ἐπὶ ἑξάμηνον δὲν ἐμφανίζει τὴν νέαν κρίσιν ὅσον ὀξεῖαν τὴν ἀνέμενον πολλοί. Τὴν καθιστᾶ, ὅμως, τουλάχιστον δι' ἓξ μῆνας συνεχῆ. Βεβαίως οἱ περισσότεροι δὲν πιστεύουν ὅτι τὸ Βερολῖνον καὶ ἡ τύχη του ἠμποροῦν νὰ ἀποτελέσουν αἰτίαν νέου πολέμου, ἀλλὰ ἐὰν τὸ ἕτερον τῶν ἀνταγωνιζομένων στρατοπέδων ἀναζητήσῃ, δι' ἄλλους λόγους, πρόχειρον πολεμικὴν ἀφορμὴν δὲν θὰ δυσκολευθῇ νὰ τὴν εὕρῃ εἰς τὸ Βερολῖνον.

Η ΑΥΓΗ

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΙ ΑΔΕΔΥ

Ἡ ἕνωσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Θεσσαλονίκης, ἐκφράζει τὴν κατάπληξίν της, γιὰ τὴν στάσιν τῆς ΑΔΕΔΥ ἔναντι τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν μέτρων της «ὑπὲρ» τῶν ὑπαλλήλων. Ἔχουν δίκηο οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Ἀλλὰ γιατὶ ἡ κατάπληξις: Ἡ διοίκησις τῆς ΑΔΕΔΥ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἀποστολάκος εἶχαν ἐπανειλημμένως ἐκφράσει τὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τους στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Καραμανλῆ. Ἐὰν δὲ παρεδέχοντο ὅτι διεψεύσθησαν, θὰ ἔπρεπε νὰ κάνουν αὐτὸ ποὺ ἔκανε ὁ ἀντιπρόεδρός της κ. Παπαμιχαλόπουλος: νὰ παραιτηθοῦν. Ποῦ τέτοιο θάρρος ὅμως, καὶ συναίσθησις εὐθυνῶν. Ἔχουν νὰ παίξουν ἀκόμη καὶ ἄλλο ρόλο ὑπὲρ τῆς ἀντεργατικῆς καὶ ἀντιυπαλληλικῆς κυβερνήσεως...

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΕΤΑΞΥ ΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΩΝ

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπίσημοι, ἄλλα σκέπτονται καὶ διακηρύσσουν καὶ ἄλλα πράττουν — ὅπως ὁ κ. Ντάλλες — ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς. Χθὲς πάλιν ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ντξον, ὁμιλῶν κατὰ τὴν διάρκειαν δεξιώσεως εἰς τὸ Λονδῖνον, ἐτόνισεν ὅτι πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁλοταχῶς τὸ αἴτημα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Ὡμίλησε δηλαδὴ ὡς ἀληθινὸς Ἀμερικανὸς καὶ ὑπεστήριξε τὰ ἀντίθετα ἀπὸ ὅσα προηγουμένως εἶχεν εἴπει ὁ κ. Μὰκ Μίλλαν διὰ νὰ ἐξάρῃ τὸν «εὐεργετικὸν ρόλον τῆς ἀγγλικῆς ἀποικιοκρατίας».

Ἐνῶ ὅμως αὐτὰ ἐξήγγελλεν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς ὁ ὑπουργός της τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔδιδεν ὁδηγίας νὰ ὑποστηριχθοῦν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη οἱ Ἄγγλοι ἀποικιοκράται καὶ οἱ Τοῦρκοι ἰμπεριαλισταὶ εἰς τὸν ἀγῶνα των νὰ διατηρήσουν ὑπὸ ἀποικιακὴν δουλείαν τὴν Κύπρον. Νά, διατί οἱ Ἀμερικανοί, ἐνῶ ἐβοήθησαν μεταπολεμικῶς ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ κόσμου δὲν κατώρθωσαν νὰ κερδίσουν τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν λαῶν. Διότι ἄλλα διακηρύσσουν καὶ ἄλλα πράττουν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τούς... ἥρωας τῆς τουρκικῆς ἱστορίας κατὰ τὴν προχθεσινήν του ἀγόρευσιν ὁ κ. Ζορλοῦ, προκαλέσας τόσην θύελλαν καγχασμῶν ὥστε νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία τοῦ ΟΗΕ, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς διασκεδαστικώτατα: «Ἐὰν ἡ Τουρκία ἐπέτυχε νὰ μὴ μεταβληθῇ εἰς ἀποικίαν, τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τοὺς συνεχεῖς ἀγῶνας της ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος!». Ἡ ἱστορία λοιπὸν τὴν ὁποίαν ἔχει διαβάσει ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν φαίνεται νὰ ἀναφέρῃ ὅτι μέχρι τοῦ 1821 ἡ Τουρκία ἦτο... ὑπόδουλος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εὐτυχῶς ὅμως ἐπανεστάτησαν οἱ ἥρωές της Κολοκοτρὼν Πασᾶς, Καραϊσκὰκ Ὀγλοῦ, Μιαούλμπεης, Μπουμπουλὶν Χανοὺμ καὶ ἄλλοι ἥρωές της, οἱ ὁποῖοι καὶ τὴν ἔσωσαν ἀπὸ τὴν ἑλληνικήν... ἀποικιοκρατίαν! Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία διὰ νὰ προλάβῃ κατάρρευσιν τοῦ μεγάρου τοῦ ΟΗΕ ἀπὸ τὰ γέλια;

ΤΟ 1959 ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΣ ΑΝΗΣΥΧΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ "ΠΡΟΦΗΤΑΙ,,

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ

ΚΑΙ Η ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΝΟΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΡΩΜΗ. Παρ' ὅλο ὅτι μᾶς χωρίζει ἕνας καὶ πλέον μήνας ἀπὸ τὴν πρώτη τοῦ νέου ἔτους οἱ διάφοροι μάγοι καὶ ἀστρολόγοι ἄρχισαν ἤδη τὶς καθιερωμένες προφητεῖες τους γιὰ τὸ 1959.

Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν οἱ προφητεῖες τοῦ περασμένου χρόνου ἐπαληθεύσαν ἢ ὄχι. Οἱ ἄνθρωποι θὰ διαβάζουν πάντα τὶς προφητεῖες τους καὶ θὰ εἶναι περισσότερον εὐχαριστημένοι ἐφ' ὅσον οἱ προφητεῖες θὰ προαναγγέλλουν εὐτυχῆ γεγονότα.

Τί μᾶς ἐπιφυλάσσει τὸ 1959; Θὰ εἶναι ἔτος εἰρήνης ἢ πολέμου; Στὰ ἀγωνιώδη ἐρωτήματα ἔδωσεν ἤδη τὴν ἀπάντησι ἡ γνωστὴ «προφῆτις» Σεμίραμις, ποὺ αὐτοδιαφημίζεται ὡς ἡ πλέον σοβαρή. Ἡ Σεμίραμις κάνει τὴν ἐμφάνισίν της κάθε χρόνο αὐτὲς τὶς ἡμέρες καὶ οἱ προφητεῖες της περιλαμβάνουν ὅλα τὰ θέματα ποὺ παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν κοινὸ ἀνθρωπο.

«Τὸ 1959, βεβαιώνει ἡ «προφῆτις», θὰ εἶναι ἔτος ἀνήσυχης εἰρήνης, χωρὶς ὅμως νὰ σημειωθῇ καὶ ἔκρηξις μεγάλου πολέμου. Ἀντιθέτως θὰ ὑπάρξουν πολλὲς τοπικὲς συγκρούσεις καὶ ἡ ἀνθρωπότης θὰ ζήσῃ τὸν καινούργιο χρόνο μὲ τὸ αἴσθημα τῆς ἀβεβαιότητος». Οἱ ὑπόλοιπες προφητεῖες της δὲν διακρίνονται γιὰ τὴν πρωτοτυπία τους, καὶ δὲν περιλαμβάνουν καμμιὰ ἐντυπωσιακὴ ἀποκάλυψι.

Πράγματι, ἡ Σεμίραμις προβλέπει τὴν ἀπαραίτητη ἐπανάστασι εἰς τὴν Νότιον Ἀμερική, τὶς κλασσικὲς πλέον πλημμύρες εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν, τὸν θάνατον μιᾶς διακεκριμένης προσωπικότητος κλπ.

Στὰ εἰδικώτερα θέματα ἡ «προφῆτις» προλέγει κρίσιν εἰς τὸν τομέα τῶν πετρελαίων, συνάντησι τῶν «μεγάλων» τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ὅμως δὲν πρόκειται νὰ καταλήξῃ σὲ θετικὰ ἀποτελέσματα. Προβλέπει ἐπίσης θυμήσια ἀπόδοσι τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς εἰς τὴν Εὐρώπη, «μέχρι σημείου ποὺ θὰ ὑπάρξῃ κρίσις ὑπερπαραγωγῆς».

Τὶς ἴδιες προβλέψεις κάνει καὶ ὁ μάγος Μπαρμπανέρα, ποὺ βασίζει τὶς προφητεῖες του εἰς τὴν μελέτην τῆς Σελήνης. Ὁ Μπαρμπανέρα προβλέπει καὶ αὐτὸς θαυμασίαν ἀπόδοσιν τῶν καλλιεργειῶν, διότι ἡ παραγωγὴ θὰ εὐνοηθῇ ἀπὸ τὶς ἀτμοσφαιρικὲς συνθῆκες. Θὰ ὑπάρξουν δηλαδὴ βροχὲς καὶ χιόνια τὸν χειμῶνα μὲ σταθερὴ καλοκαιρία ἀπὸ τὸν Μάϊο ἢ τὸν Ἰούνιο!

Ὁ Μπαρμπανέρα προβλέπει ἐπίσης γιὰ τὸ 1959 τὰ ἀκόλουθα γεγονότα: Τὸν Ἰούνιο, συνδιάσκεψις ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου τῶν «μεγάλων» τοῦ κόσμου. Τὸν Ἰούλιο θὰ ξεσπάσῃ μέγα κοινωνικὸν σκάνδαλον. Τὸν Αὔγουστο, ἐπανάληψις τῆς συνδιασκέψεως τῶν «μεγάλων». Τὸν Ὀκτώβριο θὰ σημειωθῇ σημαντικὴ καινοτομία εἰς τὴν νομοθεσίαν πολλῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τέλος «ἕνας ἐπιστήμων θὰ κάμῃ μιὰ σημαντικωτάτη ἐπιστημονικὴ ἀνακάλυψι».

Μέχρι ποίου σημείου θὰ πρέπει νὰ δεχθοῦμε τὶς προφητεῖες; Ἂν ρίξωμε μιὰ ματιὰ στὶς προφητεῖες γιὰ τὸ 1958, ἡ ἀπάντησις θὰ πρέπει νὰ εἶναι μᾶλλον ἀρνητική. Πράγματι τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ μάγοι εἶχον προβλέψει ὅτι θὰ ἐπήρχετο συμφωνία μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς, ὅτι θὰ ἐκινδύνευε ἡ ζωὴ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ, ἐξ αἰτίας μιᾶς δυσκόλου ἐγκυμοσύνης, ὅτι ἡ Μπέργκμαν καὶ ὁ Ροσσελίνι δὲν θὰ ἐχώριζαν καὶ τέλος ὅτι θὰ ἐλύετο τὸ μυστήριον τῶν Ἰπταμένων Δίσκων. Ἂν ὅμως τὰ ἐν λόγῳ γεγονότα δὲν ἐσημειώθησαν, ἐπραγματοποιήθησαν ἄλλα ποὺ οἱ μάγοι δὲν εἶχαν προβλέψει, ὅπως ὁ θάνατος τοῦ Πάπα, ἡ ἄνοδος τοῦ Ντὲ Γκὼλ στὴν ἐξουσία καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ φτάσῃ στὴ Σελήνη.

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΜΕ ΠΟΙΑ ΜΕΣΑ ΘΑ ΤΟΝΩΘΗ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΣΚΛΗΡΟΥ

Ἐξ ἀφορμῆς ἑνὸς σημειώματός μου περὶ διαλέξεων καὶ ἐπιστήμης, ἕνας φίλος ἀντὶ νὰ μὲ κριτικάρῃ, μὲ παρουσίασεν ἀορίστως ὡς προσωπικῶς παραπονούμενον. Μέχρις ὅτου ἀποφασίσῃ νὰ γίνῃ συγκεκριμένος, ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μου διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον θεωρῶ σοβαρόν.

Ἀφίνοντας τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἱδρυμάτων καὶ τοὺς εἰδικοὺς νομομαθεῖς νὰ ὁμιλήσουν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσω μερικὲς λεπτομέρειες εἰς ὅσα ἔγραφα περὶ ἐπιστήμης.

Οἱ αἴθουσες διαλέξεων δὲν προορίζονται κατ' ἀρχὴν νομίζω, διὰ ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκλαΐκευσιν τῆς ἐπιστήμης. Δὲν ἀποκλείεται βέβαια νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ διὰ εἰδικὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις, ἀλλὰ τότε πρόκειται περὶ ἐπιστημονικῶν συνεδρίων καὶ ὄχι περὶ διαλέξεων. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὸ κοινὸν δὲν ἔχει θέσιν. Οὔτε θὰ καταλάβῃ, οὔτε παρατηρήσεις μπορεῖ νὰ κάμῃ.

Ὑπάρχουν ὅμως ἀρκετοὶ ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ ἐκλαϊκεύουν. Αὐτό, ὅπως εἴπαμε, συνδέεται μὲ τὴν φιλοσοφίαν, ἢ ἀπαιτεῖ κάποιαν κοινωνικὴν πεῖραν ἀνεξαρτήτως ἐπαγγέλματος.

Τὰ διπλώματα καὶ ἡ εἰδίκευσις, οὔτε προεξοφλοῦν τὴν ἱκανότητα αὐτήν, οὔτε καὶ καταδικάζουν τοὺς ἐπιστήμονας νὰ μὴ ξεφεύγουν οὐδέποτε ἀπὸ τὴν εἰδικότητά τους. Θὰ ἐδημιουργεῖτο, ἄλλωστε, καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ ποιὸς θὰ μιλήσῃ γιὰ τὰς σχέσεις τῶν εἰδικοτήτων μεταξύ των καὶ γιὰ τὰ γενικὰ θέματα ποὺ ἐνδιαφέρουν συνήθως τὸν λαόν.

Οἱ ρήτορες συνήθως δὲν εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῶν ἔργων καὶ τῆς οὐσίας.

Ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι αὐτοὶ ποὺ διέπρεψαν εἰς τὰ γενικὰ θέματα τῆς φιλοσοφίας, ψυχολογίας, κοινωνιολογίας κλπ. εἶχαν διπλώματα εἰδικῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἢ ἰατρικῆς καὶ ἀντιθέτως. Δὲν ἦσαν πολιτικοὶ νὰ συναρπάζουν τὰ πλήθη καὶ συγχρόνως νὰ δημαγωγοῦν ἐμπορεύομενοι τὴν ρητορικήν τους δεινότητα, ὅπως μερικοὶ θρασεῖς ποὺ ἀποφασίζουν νὰ δοκιμασθοῦν ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον πρὶν δώσουν ἐξετάσεις στοὺς κριτικούς. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος πνευματικῆς δράσεως.

Ἔτσι ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ συγκεκριμένον θέμα μας τοῦ πῶς θὰ ἐνισχύσουμε τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῶν Πατρῶν. Προτείνω πρὸς συζήτησιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νομίζω ἀποτελεσματικά:

1) Πρέπει κυρίως νὰ βασισθοῦμε στοὺς οἰκούς μας ἐπιστήμονας καὶ διανοουμένους, ὄχι ἀπὸ λόγους ἐγωϊστικούς, ἀλλὰ διότι οἱ ἐπαρχιῶτες δὲν εἴμαστε παραφορτωμένοι ἀπὸ τα ξενικὰ καὶ ἀπροσάρμοστα ρεύματα τοῦ τεχνητοῦ περιβάλλοντος τῆς πρωτευούσης. Ἔχουμε πιὸ καθαρὸ μυαλὸ καὶ εἴμαστε πιὸ κοντὰ στὴν πραγματικότητα.

2) Δὲν πρόκειται νὰ συναγωνισθοῦμε τὴν Ἀθήνα εἰς ρωμαντισμὸν καὶ πολυτέλειαν. Τὰ θέματά μας θὰ περιστρέφωνται κυρίως στὴ δική μας συνεννόησι καὶ ἀνάπτυξι καὶ μάλιστα ἐνάντια στὴν στραγγαλιστικὴ κηδεμονία τοῦ Κέντρου. Ἔχουμε δηλαδὴ νὰ κάνουμε καὶ κριτικὸν ἀγῶνα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, διότι μόνον μὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν νοεῖται πνευματικὴ ἀνάπτυξις. Μόνον ἂν ξεχωρίσουμε τὰ ἐπαρχιακὰ ἐνδιαφέροντα θὰ φθάσουμε στὰ Ἑλληνικὰ καὶ μόνον ἂν οἱ Ἀθηναῖοι στραφοῦν ψυχικῶς πρὸς τὴν ἐπαρχίαν θὰ μᾶς βοηθήσουν.

3) Ὅταν ἡ ἐπαρχία μας πάρῃ τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὴν θὰ γίνῃ παράδειγμα στὶς ἄλλες ἐπαρχίες καὶ ὅταν ὅλες οἱ ἐπαρχίες κάποτε ἀναπτυχθοῦν τότε αὐτομάτως θὰ ἀναπτυχθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς, χωρὶς οὐδεμίαν ἐκ τῶν ἄνω ἀμφίβολον ἢ ὕποπτον παρέμβασιν, ποὺ θὰ μᾶς ὡδηγοῦσε στὸν κατήφορο τῆς ξενολατρείας καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ.

4) Πρέπει ὅμως ὄχι μόνον νὰ ἐνθαρρύνουμε ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερους ἐπαρχιῶτες ν' ἀνεβαίνουν στὸ βῆμα, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς παρακολουθοῦμε μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην γιὰ τὴν ἐξέλιξί τους. Ὄχι νὰ τοὺς κρίνουμε ἀορίστως χωρὶς νὰ τοὺς ἀκούσουμε. Οὔτε νὰ τοὺς κρίνουμε ἀπὸ τὴν καλλιέπειαν καὶ γλαφυρότητα ἡ ὁποία σκεπάζει πολλάκις καὶ ἀνοησίες. Οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι νομίζω πὼς ἀνεβαίνουν στὸ βῆμα γιὰ νὰ διαδώσουν τὶς ἰδέες των. Ἐὰν κανεὶς σφάλλῃ, ἰδοὺ ἡ ἀφορμὴ διὰ πνευματικὴν κίνησιν. Καὶ ἐὰν κανεὶς λέγῃ «μποῦρδες», ἰδοὺ ἡ τσιμπίδα τοῦ κάθε κριτικοῦ. Ἀλλὰ πρὸς θεοῦ, γιὰ τὸν καθέναν χωριστά, προσωπικά, συγκεκριμένα, καὶ ὄχι ἀοριστολογίες καὶ κατακραυγὲς ἐναντίον ὅλων ἐκείνων ποὺ μποροῦν νὰ σκέπτωνται λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν θέσι τους, τὴν μύτη τους, ἢ τὸν μπεζαχτά τους.

ΝΙΚΟΣ ΣΚΛΗΡΟΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΜΥΓΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ

ΖΥΡΙΧΗ. Κάτι τὸ καταπληκτικὸν ἀναφέρει κάποιο ἰατρικὸ περιοδικὸ τῆς Ζυρίχης. Καταπίνοντας μερικὰ χαπάκια ἕνα νέον φάρμακον, σᾶς ἀφίνουν ἡσύχους αἱ . . . μυῖγες καὶ τὰ κουνούπια. Ὡς ἀποκαλύπτεται, ὁ δρ Ρ. Μοῦτιγκ, κατόπιν πολυετῶν ἐρευνῶν, ἀνεκάλυψε κάποιον τρόπον προστασίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ἐνοχλητικὰ ἔντομα καὶ τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἐπιβλαβῶν κωνώπων. Καταπίνοντας καθημερινῶς μερικὰ χαπάκια, ποὺ ἔχουν ὡς βάσιν τὴν βιταμίνην Β1, ἐξασφαλίζεται τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐντόμων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, δηλαδὴ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς βιταμίνης Β1, ὁ δρ Μοῦτιγκ καὶ ἡ σύζυγός του ἠδυνήθησαν νὰ ἐπισκεφθοῦν πολλὰς χώρας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀσίας, ὅπου βρίθουν κατὰ δισεκατομμύρια οἱ μυῖγες καὶ τὰ κουνούπια χωρὶς νὰ ἐνοχληθοῦν οὔτε μίαν φοράν. «Ἡ βιταμίνη Β1 ἢ τὰ ἐξ αὐτῆς παραγόμενα—βεβαιώνει ὁ Ἑλβετὸς ἰατρὸς—ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ μετατρέπουν τὴν σύνθεσιν τῆς ἐπιδερμίδος μας, εἰς τρόπον ὥστε οἱ μυῖγες καὶ τὰ ἄλλα ἔντομα ν' ἀπεχθάνωνται αὐτὴν καὶ νὰ μὴν τὴν πλησιάζουν». Ὁ δρ Μοῦτιγκ ἐλπίζει ὅτι ταχέως ἡ ἀνακάλυψίς του θὰ γενικευθῇ καὶ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας καὶ τοῦ κιτρίνου πυρετοῦ.

ΕΛΑΒΕΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣΑΝ

ΚΟΛΟΜΠΟΥΣ. Ὁ κ. Χέρμπερτ Τζ. Ζέλλερς ἐξαίρει τὴν . . . ταχύτητα τῶν ταχυδρομείων τῆς Πολιτείας Νεμπράσκα, ἀφοῦ ἔλαβε κατ' αὐτὰς ἐπιστολὴν ποὺ τοῦ εἶχεν σταλῆ πρὸ 30 ἐτῶν! Πράγματι, παρεδόθη εἰς τὸν κ. Ζέλλερς ἐπιστολὴ ποὺ εἶχε ταχυδρομηθῆ εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν Κολόμπους ὑπὸ κάποιου φίλου τὴν 7ην Ἀπριλίου 1928. Ὁ φίλος δὲ καὶ ἀποστολεὺς τῆς ἐπιστολῆς —μία εὐχετήριος κάρτα— κατώκει τότε, διότι σήμερον δὲν ζῆ, 100 περίπου μέτρα ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ζέλλερς!

ΤΟΥ ΕΣΠΑΣΕ.. ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΑ ΕΙΣ ΕΡΩΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΠΤΥΞΙΝ

ΒΙΕΝΝΗ. Μία νεαρὰ 17ετης μαθήτρια, ἐρωτοτροποῦσα μὲ τὸν ἐπίσης νεαρὸν φίλον της, εἰς τὸν ἐξώστην τῆς οἰκίας της, εἰς μίαν στιγμὴν ἐρωτικῆς ἐξάρσεως τὸν ἔσφιξεν τόσον πολύ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τοῦ θραύσῃ δύο πλευρά! Καὶ νὰ ἦταν μόνο αὐτό! Διότι τόσην ὑπῆρξεν ἡ ὁρμὴ τῆς νεαρᾶς Βιεννέζας, ὥστε νὰ ὑποχωρήσουν τὰ κάγκελα τοῦ ἐξώστου καὶ νὰ βρεθοῦν καὶ οἱ δύο τραυματισμένοι σοβαρῶς εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ τὸν τέταρτον ὄροφον.

ΠΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Καὶ κάτι ποὺ συμβαίνει μόνον εἰς τὴν Ἀμερικήν. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμερικανικῆς πολίχνης Γκρένιτς, διὰ νὰ σώσουν τὴν κυριακάτικην ἡσυχίαν των, ἀπηγόρευσαν εἰς τοὺς 40 ἀσκουμένους ἐφέδρους τοῦ ναυτικοῦ, ὅπως χρησιμοποιοῦν πυροβολικά. Καὶ οἱ ἐκγυμναζόμενοι, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενοι, ὁσάκις κατὰ τὴν ἄσκησιν ὤφειλον νὰ πυροβολήσουν, ἐκραύγαζον: «Μπάμ! Μπούμ!». Σπουδαῖοι ἀξιωματικοὶ θὰ γίνουν οἱ ἀσκούμενοι ἔφεδροι!

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

«Η ΑΘΑΝΑΤΗ ΧΩΡΑ»

μία νέα ταινία γιὰ τὴν Ἑλλάδα

ΕΓΥΡΙΣΘΗ ΑΠΟ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπ.) Ἡ ἐργασία τοῦ Μπάζιλ Ράϊτ, ἡγετικοῦ στελέχους τῆς Βρετανικῆς σχολῆς παραγωγῶν μορφωτικῶν ταινιῶν (ντοκυμανταίρ) διακρίνεται πάντοτε γιὰ τὴν ποίησί της καὶ τὴν τεχνική της ὑπεροχή. Οἱ ἰδιότητες αὐτές, ποὺ ἐπαρουσιάσθησαν ἀναγλύφως πρὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον στὸ «Τραγούδι τῆς Κεϋλάνης» κάνουν τὴν νέα του ταινία «Ἡ Ἀθάνατη Χώρα», ἕνα συγκινητικὸ καὶ ἐπιβλητικὸ ἐπίτευγμα. Ὁ Μπάζιλ Ράϊτ ἔχει γυρίσει γιὰ λογαριασμὸ ἄλλων πολλὲς ταινίες, αὐτὴ ὅμως εἶναι ἡ πρώτη μεγαλυτέρα του παραγωγὴ στὴν ὁποία εἶχε ἀπόλυτον ἐλευθερίαν. Ἡ παραγωγὸς Ἑταιρεία, Μάροντεν Φίλμς, ἀνήκει στὸν κ. Ράϊτ καὶ τὴν μητέρα του. «Ἡ Ἀθάνατη Χώρα», τῆς ὁποίας ἡ πρώτη παράστασις ἐδόθη στὸ Ἀκάντεμυ Σίνεμα τοῦ Λονδίνου εἶναι, ὅπως γράφει ἡ κριτικὸς Κριστὶν Ρός, μιὰ ὡραία ταινία, ἀπόλαυσις γιὰ τὸ μάτι καὶ τὸ αὐτί, τόσο τοῦ κλασσικοῦ ἐπιστήμονος ὅσο καὶ τοῦ συγχρόνου τουρίστα. Εἶναι συγχρόνως μελέτη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ποιητικὴ ἔκφρασις μιᾶς χώρας στὴν ὁποία ἡ ἀρχαία ἐποχὴ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν σημερινή. Τὰ πρόβατα βόσκουν καὶ τὰ παιδιὰ παίζουν ἐκεῖ ὅπου προβάλλουν στὶς λοφοπλαγιὲς τὰ λείψανα τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν ναῶν, καὶ ὅπου οἱ σύγχρονοι αὐτοκινητόδρομοι ἐκτείνονται κατὰ μῆκος τῶν ἀρχαίων ὁδῶν. Δὲν εἶναι μία ἀλληλουχία «νεκρῶν φύσεων» μουσεῖον, ἀλλὰ συνύπαρξις καὶ ἀνάμιξις τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος σὲ μία χώρα ἀντιθέσεων, μία χώρα δύσκολη μὲ αἰχμηρὸ ἔδαφος, χώρα, ἡ ὁποία κρύβει μακρὰν παράδοσιν μόχθου καὶ προσπαθείας πίσω ἀπὸ τὴν ξένοιαστη χάρι τοῦ χορευτοῦ καὶ τοῦ στρατιώτου, τοῦ χωρικοῦ μὲ τὸ μουλάρι του ποὺ σκαρφαλώνει τὴν λοφοπλαγιά, τοῦ παιδιοῦ ποὺ τρέχει μέσα στοὺς ἀνηφορικοὺς καὶ στενοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν.

Εἶναι μία χώρα ὅπου συνδυάζεται ἡ γαλήνη μὲ τὴν βία· χώρα μὲ φωτοσκιάσεις μὲ στακτοκόκκινους βράχους καμμένους ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ φαγωμένους ἀ